

ובכל זאת יש בוודאי הרבה מה ללמוד מיומן נדיר זה – ובפרט לכל נכדיו וניניו – אשר ביומן מסע זה בא לידי ביטוי גודל רוממות נפשו של זקנינו זצ"ל ורוב מסירות נפשו לתורה ומצוות, לחינוך הבנים, לקדושת וטהרת הבית היהודי. ועומק עדינות הרגשתו לסבל ועינוי של זולתו, ובפרט של קרוביו וידידיו.

וכן את גודל אמונתו ובטחונו בהשי"ת שלא יטשם ולא יעזבם ובמהרה יחיש את גאולתם-גאולת כלל ישראל.

ועל כולם שמחתו הגדולה על כל דקדוק מצוה והלכה שזכה שם לקיים במסירות נפש, תפילה במנין, סליחות, סוכה, הדלקת נר חנוכה, קריאת המגילה, אפיית מצות, ד' כוסות, מגיעת חילול שב"ק ויו"ט, שמירת כבוד המתים וקדושת בית החיים.

ואפילו על מנהגי ישראל כסעודת זאת חנוכה ושירת 'מעוז צור', תפילת ל"ג בעומר על קבר האדמו"ר מגארליץ זצוק"ל וזמר 'בר יוחאי', סעודת קידוש בית החיים.

ועוד כהנה וכהנה רבות, כמבואר לרוב בין דפי היומן...

נבואתו וחזיונו המדויק של בעל האברבנאל על מוראות השואה

כאן העתיק זקנינו מספר ברכת הישועה קמ"ד (פרק ז') מבעל 'אברבנאל' זי"ע "דבר גדול שאלת ועוד זה לא נגעה לשום בר נש, ועל זה נאמר הנסתרות וכו' ורבים אמרו תיפח רוחם וכו', אבל אומר לך בקיצור סוד גדול וסתום ושמור זאת לעולם ויומתק לך מאמרי חז"ל בתלמוד ובמדרשים, פוק חזי מאמרי חז"ל דבר ולא חצי דבר בענין, ודוק זה ותלמוד ותשמור בני מה שאני אומר לפניך ואין זה סברא מלבי כי אם קבלה מקובלת מפי הנביאים וזה היא, אם היה מענישם אותם בארצם והיה מביא עליהם כל הכתוב, באורך הימים היו מתיאשים על הגאולה והיו סוברים שמאס אותם ח"ו, אבל כשהם שרויים בארץ אויביהם כשה אחת בין שבעים זאבים וחיים בדרך נס, ויראו הפלא ופלא הגדול שאין כח ביד האומות לכלותם בטח שידעו שבסוף יתקיימו נחמת הנביאים ויגאלו גאולת עולם, ובכח עת שהוא צרה ליעקב עת

קמ"ד האברבנאל נפטר בשנת ה'רסח. וחזה את אשר יקרה לאחר 430 שנה.

ובספרי אברבנאל אשר נמצאו כהיום לא מצאנו העתק הזה, אולם עיין בספר אודים מאש להגאון רבי שמשון אפרתי ז"ל (דף יב) שגם העתיק במדויק כלשון זקנינו מאברבנאל ואולי החיבור הזה נאבד מן העולם אחר המלחמה.

ישועה היא לישראל, ומה שרמזו טוב רמזו ולא בדו מלבם וזכו ארשתה וכו' צמיחת הישועה, אבל בעונותינו הרבים נתקלקל הישועה ומוכרחים עוד לנסות עד אשר יראה ד' וישקיף וכו' ומלאה הארץ דעה וכו'.

"וזאת קבלה היא מפני הנביאים שהזמן האמיתי והאחרון שאין עוד צורך בנביאים יהיה במלחמה היותר נוראה שתהיה בעולם למן היום אשר נברא.

"בעיר אחת ממדינות המערב יעמוד רשע אחד וימשול באף ודביתו יבנה להשמיד ולאבד את שונאיהם של ישראל עד גמירא בלי גמול, ועם יסודותיו בצרה גדולה, שבע שנים ימלוך וימשול כדברי הנביאים ויצא במלחמה ויבסס את העולם ויתקבצו כל האומות שבעולם אחד מהן לא יעדר. בצד אחד קבוצה של המאמינים בדת, ומצד השני שאינם מאמינים, ומקובל שמות שרי הצבא של הרשע והרשע יכניע את כל העולם לכף רגלו, מדינה אחר מדינה, וכל מלך מדינה יכרעו ויפלו לפניו כקליפת השום והוא גם לא ירחם עליהם וידרסם כשרץ תתפשט כמעט בכל העולם, מהם יכבוש בלי שפיכת דמים ומהם יסיר נדב ויבדוק הטבע אין מנוס להם ולא ישארו רק קדושים וכו' ועל זה נאמר כל העולם בציון והנשאר בירושלים קדוש יאמר לו' [א"ה] - מכאן רמז לדברי החפץ חיים בזה הענין כהנמן זצ"ל על פי הפסוק (עובדיה א, יז) 'ובהר ציון תהיה פליטה והיה קודש' סתמתי את הים וינצלו מן המלחמה], ועל המלחמה זו ניבא בלעם באמרו אוי מי יהיה כעמך ישראל שיעמוד רשע בעולם ושמו ושם אמו מרומז באותיות א. ל. (זה דומה למי שחשב על אדולף ושם אמו לאטי ימ"ש) סטרא דקדושה בצירוף סטרא אחרא והיא מלחמה זו וינצח נצחון עד אשר יבוא לארעא קדישא - ארעא דישראל, אז יבנה גבול גאולתינו, ויאמרו גאולי ד' אשר גאלם מיד צר ומארצות קבצם ממזרח וממערב ומים. אמר".

-- הוא דברי חיזוק, שאף מלחמה נוראה זו שאינה נתפסת ברבנות בציבור ניתן רשות לשטן המשחית שלא להבחין בין צדיקים וקדושים גמורים בין רשעים שהשמיד את כולם, גם כן נוהל הכל בהשגחה מלאה משמים, וכמו שהיה עם האברבנאל זי"ע בפסוקי התורה בפרשת בלק, וכנראה שזקנינו קיבלו חזק גדול מאלו, ולכן העתיק מאמר זה פעמיים --.

